

วรรณกรรมเข้ารอบสุดท้ายจากการประกวด
วรรณกรรมเยาวชนรางวัล ไก่นแก้ว ประจำปี ๒๕๕๙

เจ้าหนูจ่ายพ่อ

สุริยัน สุดครีวงศ์ เขียน
สุพารณ์ โภการพิมพ์ ภาพประกอบ

ເຈົ້າໜ່າຂໍຢືນດູ

ສුරියන් ສුදක්‍රිවේງ් ເຊීຍන
ສූພາກරුන් ໂගມາර්පිම්ප ຝາພປະກອນ

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

เจ้าหนูชลุยผิว

สุริยัน สุดครีวิค เขียน

สุเทพ พรหมมงคล บรรณาธิการต้นฉบับ

สุพารณ์ ไกมารพิมพ์ ปกและภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย ๒๕๔๗ : สุริยัน สุดครีวิค

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

สุริยัน สุดครีวิค.

เจ้าหนูชลุยผิว. -- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๔๗

232 หน้า

1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง

895.913

ISBN 978-616-04-0646-3

เพลทที่ เอส.จี.พี.ฟิล์ม โทร. ๐-๒๒๔๓-๗๗๗๙

พิมพ์ที่ พงษ์รินการพิมพ์ โทร. ๐-๒๓๗๙-๔๔๒๕

จัดทำหน่ายท้าวประเทศ

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอยสุขุมวิท ๓๑ (ล็อตดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

www.nanmeebooks.com

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ สุทธิ จงสถิตย์วัฒนา

บรรณาธิการบริหาร พิมพ์อนงค์ ริมลินธุ บรรณาธิการ วัลยพร จำโพ ผู้จัดการสำนักพิมพ์
ราชวี สังสกฤต ผู้จัดการฝ่ายผลิต สุวิชา ปราษฐาวงศ์ หัวหน้าฝ่ายผลิต สุภาพร พงศ์ไกรศรีสิริ
ฝ่ายผลิต จารศรี พรหมเทพ ฝ่ายพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ มณีรัตน์ สุชนิเมธ์ รชต กิตติโกลินท์
ชัยศพล เมhwิจิตร หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม กฤตา เส่งศรี ฝ่ายศิลปกรรม พรพิมล ถาวรไกรฤล
คอมพิวเตอร์กราฟิก สุนันท์ เพชรวา สำนักงาน บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น จำกัด เลขที่ ๑๑
ซอยสุขุมวิท ๓๑ (ล็อตดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

โทร. ๐-๒๒๔๐-๘๘๐๐, ๐-๒๒๖๒-๓๐๐๐ โทรสาร ๐-๒๖๖๒-๐๙๑๙

E-mail : editorial@nanmeebooks.com

ราคา ๑๕๕ บาท

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถอนมลायด่า เนื่องจากลักษณะของกระดาษ

คำนำสำนักพิมพ์

ดินแดนแปลง ชนเผ่าประหลาด ท่วงท่านองมหัศจรรย์ และชลุย
ไม่ทิ่นดี

ทั้งหมดที่กล่าวมาคือเรื่องราวของ **เจ้าหนูชลุยผิว** ซึ่งเป็นการผสม
กัยของเหล่าผู้กล้าตัวน้อยที่ทั้งระทึกใจ และน่ารักไปในคราวเดียวกัน
โดยจุดเริ่มต้นของพากเข้าเป็นเพียงเรื่องราวดี ๆ แต่จุดจบกลับยิ่งใหญ่

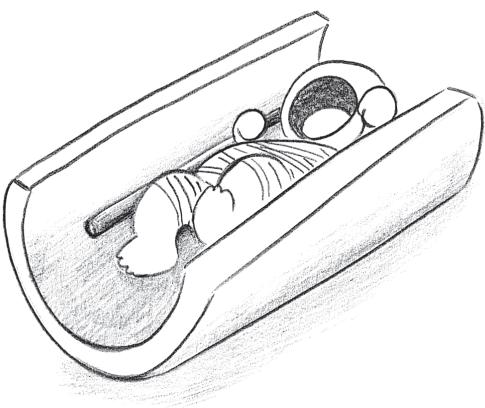
เจ้าหนูชลุยผิว เป็นผลงานของ **สุริยัน สุตศรีวงศ์** ที่นักจากจะให้
ความสนใจสนานนำไปกับเรื่องราวจินตนาการผสมกัยแล้ว **เจ้าหนูชลุยผิว**
ยังสอดแทรกเรื่องราวของความสามัคคี ความรักพากพ้อง การช่วยเหลือ
ร่วมแรงร่วมใจกัน และเหนืออื่นใดคือความเลียสละ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำ
ให้คนเราผ่านพ้นทุกสถานการณ์ Lewsay ได้

นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์

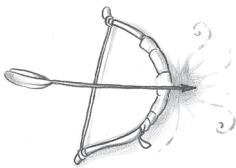
สารบัญ

๑	ภัยร้ายบนภูใหญ่	๙
๒	ต้นกระหายไฟในดงต้องห้าม	๑๙
๓	จอมใจทับสมิงคลา	๒๕
๔	การก้นอยในระบบอกไม่มีไฟ	๓๙
๕	คำคำนายของหมอมนต์	๓๙
๖	อันตรายที่คิดไม่ถึง	๔๔
๗	ปราการดินเผา	๕๐
๘	สีขามหาภัย	๕๖
๙	การจูโจมจากใต้ดิน	๖๗
๑๐	ซีปะขาวเผ่าแห่งเขาทรายคำ	๖๙
๑๑	เกล็ดปลาอาบน้ำ	๗๕
๑๒	เรื่องราวนางคนบางผ่า	๘๑
๑๓	มนตราย่นแผ่นดิน	๘๗
๑๔	การต่อสู้ที่เนินภูดิน	๙๔
๑๕	จุดจบของคนรุ่วทั้งสี่	๑๐๐
๑๖	เรือเหลาภมิสกับชุมพลแซนเดียว	๑๐๙
๑๗	แซนซ้ายอันร้ายกาจ	๑๑๔

๑๙	การต่อสู้บนเรือเหาะ	๑๒๐
๒๐	สาวน้อยจากที่มานคร	๑๒๕
๒๑	ยักษ์ใหญ่ในดงอิมครีม	๑๓๑
๒๒	ภูตพงไพร	๑๓๗
๒๓	เริ่มเรียนเพลงชลุ่ย	๑๔๕
๒๔	นักล่าเจิดคابสมุทร	๑๕๗
๒๕	รายลักษิก	๑๕๙
๒๖	พ่อค้าไถกอง	๑๖๖
๒๗	นกยักษ์กับพายุใหญ่	๑๗๗
๒๘	เทพผู้สวัมหน้ากากร	๑๗๙
๒๙	ตำนานมหามานคร	๑๘๔
๓๐	การกวาดต้อนผู้คน	๑๘๙
๓๑	สุนครใหญ่	๑๙๖
๓๒	การประลองหน้าท้องพระโรง	๒๐๖
๓๓	สัญญาของพระราชา	๒๑๔
๓๔	มวลหมุนกัดนตรีกรีฑาทพ	๒๑๙
๓๕	อิทธิฤทธิ์ชลุ่ยผิว	๒๒๕
	บทส่งท้าย เรือเหาะเหินบินอีกครั้ง	๒๒๙

ເຈົ້າໜ້າຂອງລູ່ພົມ
ໆ

๑

กัยร้ายบណ្តុໃល័យ

กาลครั้งหนึ่ง นานแสนนานมาแล้ว ไกลแสน่ไกล

นับร้อยนับพันโยชน์ทางทิศเหนือ ท่ามกลางขุนเขาสูงใหญ่ ป่าไม้เขียวชีวชี ภูเขาสูงมหามagnitude ที่มีต้นตระหง่านอยู่ มีชื่อว่า ภูกะลุพា บนยอดเขาแห่งนี้ เป็นบ้านอันแสนสุขของคนภูเขาผ่าเลิกๆ ผ่าหนึ่ง ซึ่งอยู่พื้นมาดังกรากบนภูเขาลูกนี้มาช้านานมาแล้ว คนภูเขาวอกนี้เรียกชื่อผ่าของตนว่าอะไร ก็สุดที่รู้ได้จะรู้ได้ มีเพียงคำเล่าลือต่อๆ กันมาว่า ชาวบ้านที่อาศัยอยู่เค้าๆ เชิงเขา ต่างหากกันขนาดน้ำเสื้อเข้าผ่านน้ำเสื้อ พวกคนโดยประจดอย

เหตุที่ถูกเรียกเช่นนี้ หาใช่เพราะคนภูเขารู้สึกเป็นพากนักเลงโต ที่ชอบอาละวาด เกาะเกระราวน คอຍรังแกคนต่างผ่าไปทั้งดอย ก็หาไม่ แต่เป็นเพราะพากเขารู้สึกเป็นมนุษย์ผ่าพันธุ์หนึ่งที่มีร่างกายใหญ่โต เกามากๆ นั่นเอง ว่ากันว่า คนภูเขารู้สึกไม่ว่าหูฟังหรือสายล้วน มีร่างกาย

สูงใหญ่ยิ่งนัก คะเนความสูงของพากเขาแล้ว ดูเหมือนว่าแต่ละคนสูง ร้าวว่าเศษๆ ขึ้นไปทั้งสิ้น เมื่อเทียบกับชาวบ้านทั่วๆ ไป ต่อให้เป็นคนที่มีร่างกายสูงใหญ่ขนาดไหน ก็คงสูงได้อย่างมากไม่เกินสามศอกหนึ่งศีบกับอีกราวๆ เจ็ดหรือแปดกระเบียดเท่านั้น จะว่าไปแล้วชาวเขาผ่านน้ำก็คือยกษ์ใหญ่ประจำดอยนั่นเอง

นอกจากตัวโดยรวมกับยกษ์ปักหลั่นแล้ว ยังมีคำรำลีอันอีกว่า คนภูเขาผ่านน้ำมีเรื่องแรงมหาศาลยิ่งนัก เเล่กันว่าหนูม่วนชาเข้าตัวโตๆ เพียงหนึ่งคน มีความแข็งแรงเท่ากับหนูๆ ชาบ้านถึงห้าหกคนรวมกันเลยที่เดียว

แม้จะมีร่างกายใหญ่โตแข็งแรงขนาดไหน แต่คนโดยประจําดอยก๊ลัวน เป็นชาวเชานิสัยดี ไม่ดุร้าย แต่ยังมีจิตใจรักสงบยิ่งนัก แต่เมื่อใดที่มีภัยมารุกราน คนภูเขายังน้ำเสียงน้ำเสียงไม่น้อยไปกว่าชนเผ่าใดๆ เลย

เนื่องจากเป็นชนเผ่าที่รักสันโดษ พากเขาจึงชอบอยู่แต่บนดอย ทำมาหากินด้วยการเป็นพรานล่าสัตว์บ้าง ปลูกถิ่นปลูกงาน หรือถางป่าปลูกข้าวเอาไว้กินบ้าง บางคนเก่งในเรื่องเดินป่าตัดไม้ บ้างก็มีฝีมือทางช่างดีเหล็ก นานๆ ครั้ง พากเขายังจะลงจากภูไปค้าขายแลกเปลี่ยนข้าวของกับชาวบ้านในพื้นราบบ้าง

พากคนโดยประจําดอยอยู่กันมานานอย่างสงบสุข จนกระทั่งวันหนึ่ง...

ภัยันตรายที่พากเขามีเม่เคยาคาดคิดก็ย่างกรายมาถึงภูกระลูฟ้า ไม่ใช่ภัยจากสัตว์ป่าดุร้ายชนิดใด และไม่ใช่ภัยจากโจรส่า傭ลักกิจใดๆ หากแต่เป็นลมร้อนที่บังเอิญพัดผ่านมา สายลมลีกลับได้พัดพาโรคร้ายแส้นน่ากลัวมาด้วย เพียงชั่วข้ามคืนที่ลมมรสุมพัดผ่านหมู่บ้านบนยอดเขา รุ่งเช้า คนภูเขายังคงแข็งแรงก็เริ่มล้มป่วยลง เพียงสามวันให้หลัง ไข้ป่าประหลาดเล่นงานพากเขามาล้มตายไปนับลิบคน และอีกไม่น้อยที่มีอาการเพียบหนักจนเหมือนจะหมดหนทางเยียวยารักษากัน หยุดหายใจพร้อมๆ กันที่พากเขายังใช้ ก็ไม่อาจหยุดยั้งโรคร้ายที่กำลังระบาดไปทั่วได้ ดูท่า่าว่าอีกไม่ช้า พาก